

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės d. Nr. 21RE1- (AG1-72/08-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Lionelos Gelmanienės ir Beata Labutytė,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) patikslintą skundą atsakovei Dzūkijos-Suvalkijos saugomų teritorijų direkcijai dėl Dzūkijos-Suvalkijos saugomų teritorijų direkcijos 2026-01-16 rašto Nr. SD-118 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) (toliau – ir pareiškėjas) patikslintu skundu (toliau – skundas) Komisijos prašo panaikinti Dzūkijos-Suvalkijos saugomų teritorijų direkcijos (toliau – ir Direkcija, Tarnyba) 2026-01-16 raštą Nr. SD-118 „Dėl prašymo“ ir įpareigoti Direkciją pareiškėjo prašymą „Prašymas dėl“ išnagrinėti iš naujo.

Skunde nurodo, kad pareiškėjui nuosavybės teise priklauso miškų ūkio paskirties žemės sklypas (kadastro Nr. (duomenys neskelbtini)), kuris ribojasi su (duomenys neskelbtini) ežeru ir viena žemės sklypo dalis įeina į (duomenys neskelbtini) hidrografinį draustinį. Pareiškėjas ginčija Direkcijos 2026-01-16 raštą Nr. SD-118 „Dėl prašymo“ (toliau – ir Skundžiamas raštas), kuriuo Direkcija atsisako išduoti sutikimą (pritarimą) atkurti bunkerį, įrengti priedangą-slėptuvę bei laikiną stoginę lauke, taip pat atsisako spręsti klausimą dėl pareiškėjo sklypo priskyrimo (duomenys neskelbtini) ežero slėniui (o ne (duomenys neskelbtini) upelio draustiniui) teisėtumo. Teigia, kad sklypas neteisėtai priskirtas draustiniui, nes geografiškai priklauso (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, o ne saugomam upeliui.

Pareiškėjas nurodo, kad yra padaręs miškotvarkos projektą, kuriame yra kraštotvarkos schema, pagal kurią yra įrengti poilsui skirti įrenginiai ne draustinio teritorijoje. Paaiškina, kad nuo 2021 m. bando gauti leidimą įrengti stovyklavietę/poilsio infrastruktūrą, remiasi anksčiau gautu Veisiejų regioninio parko direkcijos išaiškinimu, kad prie sklypo pažymėta „Euro Velo 11“ dviračių trasa ir tokia veikla yra galima pagal įstatymus, tačiau tam vis tiek reikalaujama sutikimo.

Pažymi, kad 2025-12-22 kreipėsi į Direkciją su prašymu išduoti pritarimą atkurti bunkerį, įrengti priedangą slėptuvę, lauke – laikiną stoginę. Pareiškėjo nuomone, Direkcija savo rašte nepagrindė ir nepaaiškino, dėl pareiškėjo sklypo priskyrimo (duomenys neskelbtini) hidrografiniam draustiniui teisėtumo, nes tai, anot pareiškėjo, tai neatitinka teisės aktų reikalavimų.

Pareiškėjas ginčija jo sklypo, pagal geografinę padėtį, priskyrimą draustiniui. Pagrindinis pareiškėjo argumentas – jo sklypas yra (duomenys neskelbtini) ežero slėnyje (už kalno), o ne (duomenys neskelbtini) upelio slėnyje. Teisės aktuose nurodyta, kad draustinyje saugomas objektas yra „besalpio slėnio mažai vingiuotas (duomenys neskelbtini) upelis“, teigia, kad jo sklypas su šiuo upeliu neturi jokio ryšio ir draustinio teritorijai yra priskirtas klaidingai bei neteisėtai. Anot pareiškėjo, ši klaida padaryta dar nustatant draustinio ribas (atliekant įrašus 2000-07-13), o Tarnyba

aklai vadovaujasi pasenusiu 1988-02-29 sovietiniu nutarimu. Pažymi, kad Vyriausybės 2006-06-19 nutarimu Nr. 610 patvirtinus naują ribų planą, iš saugomų teritorijų buvo išbrauktas didelis miško plotas prie (duomenys neskelbtini) upelio kranto, todėl mano, kad jo kaip neįgalaus asmens atžvilgiu prašoma išimtis turėtų būti padaryta.

Paaikšina, kad jo sklype nėra jokių įrašytų saugomų vertybių pagal „Natura 2000 sąrašą, o pats sklypas yra kraštinis ir upelio hidrografijai įtakos nedaro, taip pat ginčija jo sklypui priskirtą „Vakarų taigos“ buveinės statusą, kadangi, anot pareiškėjo, Vakarų taigos buveinės šioje vietoje nėra, nes pareiškėjo miškas jokio taigos apibrėžimo neatitinka. Remdamasis akademiko (duomenys neskelbtini) nuomone, pateikta 2023-03-10 „Lrytas“, kur teigiama, kad Lietuvoje tikros taigos apskritai negali būti, pareiškėjas pažymi, kad Direkcijos pateikti „Vakarų taigos“ buveinių atrankos kriterijai neatitinka realybės.

Pareiškėjas 2026-03-31 Komisijai pateikė papildomą informaciją, kurioje, be kita ko, nurodo, kad pats yra miškininkas, kad jo sklype esantis miškas yra tvarkingas. Tuo tarpu, prie papildomos informacijos pateiktose nuotraukose, prie „Euro Velo 11“ trasos ir (duomenys neskelbtini) upelio pralaidos užfiksuota baisi antisanitarinė būklė (griuvėnų, puvenų, kinivarpuų veisyklos), kurios kelia gaisrų pavojų, tačiau, anot pareiškėjo, Direkcija to netvarko.

Pažymi, kad vasarą, vadovaudamasis miškotvarkos projektu, savo sklype vykdo individualią veiklą (poilsio organizavimą pagal miškotvarkos projektą), kuri yra būtina jo egzistencijai. Paaikšina, kad noras atkurti bunkerį (sklype yra išlikusios 3 istorinės bunkerinių duobės) bei įrengti priedangą-slėptuvę kyla iš pilietinių paskatų ir Krašto apsaugos ministerijos rekomendacijų dėl dabartinės nestabilios geopolitinės situacijos. Nesutinka, kad jūrinio konteinerio be pamatų pastatymas būtų laikomas neteisėta statyba miške.

Teigia, kad Direkcijos ir Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos atsakymai yra neinformatyvūs, nemotyvuoti, neatsako į konkrečius klausimus, o tai, pareiškėjo nuomone, pažeidžia Viešojo administravimo įstatymo nuostatas (reikalavimą aktus grįsti faktais ir teisės normomis).

Taip pat nurodo, kad Direkcijos darbuotojai elgiasi pikta ir grubiai, gąsdina žmones. Pabrėžia, kad pareigūnai uoliai fiksuoja pažeidimus su koordinatėmis, tačiau per 36-erius nepriklausomybės metus nesugebėjo pastatyti ženklo, žyminčio draustinio ribą jo sklype ir pateikti informacijos apie elgesio taisykles.

Atsakovė prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, kad pareiškėjas 2025-12-22 pateikė Direkcijai prašymą „Prašymas dėl“, kuriuo buvo prašoma: 1) neprieštarauti pareiškėjo siekiui nuosavybės teise valdomame Žemės sklype, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Žemės sklypas), atkurti bunkerį, įrengiant priedangą – slėptuvę su laikina stogine lauke; 2) kompetencijos ribose inicijuoti sprendimą dėl pareiškėjo sklypo, kadastro Nr. (duomenys neskelbtini), esančio (duomenys neskelbtini) Leipalingio sen. Druskininkų sav., priskyrimo (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, o ne (duomenys neskelbtini) upelio slėnio hidrografiniam draustinui.

Paaikšina, kad Direkcija gavusi pareiškėjo prašymą ir jį išnagrinėjusi 2026-01-16 pateikė motyvuotą ir pagrįstą atsakymą. Pažymi, kad faktinės aplinkybės ir teisinis reglamentavimas nuo Skundžiamo rašto pateikimo pareiškėjui dienos nėra pakitę, todėl pozicija ir argumentai pateikti Skundžiamame rašte išlieka.

Patikslina, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastro (toliau – ir STVK) duomenimis dalis Žemės sklypo yra valstybiniame (duomenys neskelbtini) hidrografiniame draustinyje (toliau – ir Draustinis) ir faktiškai visas Žemės sklypas yra „Natura 2000“ teritorijoje (toliau – ir BAST „(duomenys neskelbtini) upė II“ arba – vietovė). Vietovės ribos ir vietovėje saugomų vertybių ribos paskelbtos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2022-07-15 įsakymu Nr. D1-232 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2009-04-22 įsakymo Nr. D1-210 „Dėl Vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų atrankos kriterijus, sąrašo,

skirto pateikti Europos Komisijai, patvirtinimo“ pakeitimo”. Paaškina, kad vietovėje saugoma 9010 Vakarų taiga, 9080 Pelkėti lapuočių miškai, 91E0 Aliuviniai miškai.

Pasisakydama dėl galimybės Žemės sklypą priskirti (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, Direkcija pažymi, kad neturi aktualios informacijos dėl teritorijos planų dokumentų koregavimo ar keitimo ir nemato poreikio inicijuoti, kadangi Draustinis įsteigtas 1988-02-29 Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1988-02-29 nutarimu Nr. 57. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006-06-19 nutarimu Nr. 610 „Dėl (duomenys neskelbtini) hidrografinio draustinio ribų plano patvirtinimo“ buvo patvirtintas Draustinio ribų planas. Nurodo, kad Žemės sklypo nekilnojamojo turto registro išraše (Reg. Nr. (duomenys neskelbtini)) įrašyta, kad Žemės sklypas buvo įregistruotas 2000-07-13 Apskrities viršininko įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini). Tai, atsakovės vertinimu, reiškia, kad Žemės sklypas įregistruotas jau esant valstybės saugomai teritorijai (Draustiniui) ir savininkas, įgydamas minimą turtą, sutiko su jam taikomomis specialiosiomis Žemės naudojimo sąlygomis ir specialiąja sąlyga „Hidrografiniai draustiniai“.

Atsakovė cituoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (toliau – STĮ) 22 straipsnio 3, 8 dalis, 24 straipsnio 5 dalį bei pažymi, kad Direkcija nėra saugomų teritorijų steigėja bei planavimo organizatorė ir rengėja. Taip pat pažymi, kad neturi įgaliojimų keisti ar tikslinti saugomų teritorijų ribų, vertinti jų nustatymo teisėtumo, todėl pareiškėjo argumentai dėl galimo sklypo nepagrįsto įtraukimo į Draustinį nepatenka į Direkcijos kompetenciją.

Taip pat cituoja STĮ 5 straipsnį, kuriame nustatyta, kokie teisės aktai reglamentuoja veiklą saugomoje teritorijoje, STĮ 9 straipsnio 3 punktą, kuriame nurodyta, kad gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose leidžiama statyba, kuri neprieštarauja teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams, įstatymams, saugomų teritorijų nuostatomis. Paaškina, kad Draustinio planavimo dokumentuose pareiškėjo Žemės sklypo dalyje, patenkančioje į Draustinį, nėra numatyta statinių/pastatų galimybė (bunkerių ir (ar) priedangų-slėptuvių) (Statybos techniniame reglamente STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-10-27 įsakymu Nr. D1-713, įtvirtinta, kad slėptuvė, bunkeris yra negyvenamasis pastatas, skirtas specialiesiems tikslams.).

Pažymi, kad Žemės sklypas yra miškų ūkio paskirties, todėl čia veiklą reglamentuoja Lietuvos Respublikos miškų įstatymo nuostatos. Patikslina, kad miško paskirties Žemės sklypuose taip pat nėra įtvirtintos galimybės statyti pastatus/statinius – bunkerius, priedangas-slėptuves ir pabrėžia, kad teisės aktai ir planavimo dokumentai statinių statybos galimybių šiame Žemės sklype nenumato.

Atkreipia dėmesį, kad Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 84 straipsnio 4 dalies 4 punkte yra nustatyta, kad valstybiniuose parkuose, Statybos įstatyme, Teritorijų planavimo įstatyme, Žemės įstatyme arba aplinkos ministro nustatyta tvarka negavus už valstybinio parko apsaugą atsakingos institucijos pritarimo (derinimo) projektui ar numatomai veiklai, draudžiama statyti, rekonstruoti, kapitališkai remontuoti, griauti statinius, keisti pastato (patalpos, patalpų) ar inžinerinio statinio paskirtį, tiesti inžinerinius tinklus. Ši įstatymo nuostata yra taikoma nepriklausomai nuo statinio kategorijos.

Pažymi, kad 2025-07-07 Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba prie Aplinkos ministerijos Pareiškėjui jau yra pateikusi motyvuotą ir teisės aktais pagrįstą atsakymą (2025-07-07 „Dėl prašymo“ Nr. V3-1047) dėl tų pačių skunde keliamų klausimų – „Dėl Draustinio įsteigimo ir žemės sklypo buvimo Draustinyje“, „Dėl statinių statybos žemės sklype“, „Dėl Direkcijos nepritarimų Jūsų planuojamai veiklai“. Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos prie Aplinkos ministerijos pozicija atsakyme šiais klausimais iš esmės sutampa su Direkcijos pateikta pozicija.

Direkcija nurodo, kad Skundžiamas raštas buvo parengtas ir išdėstyta Direkcijos pozicija dėl prašomos veiklos galimumo, vadovaujantis pateikta informacija ir teisės aktų reikalavimais, laikantis teisėtumo ir objektyvumo principų. Taip pat nurodo, kad pareiškėjui pateikta informacija iš Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastro (toliau – STVK) apie jam priklausančią valdą (STVK išrašas pridedamas). Atsižvelgiant į Skundo turinį, ne visi pareiškėjo keliami klausimai patenka į Direkcijos kompetenciją ar yra pagrįsti oficialiais šaltiniais. Pažymi,

kad Įstatymas neįpareigoja Direkcijos, kaip administracinio subjekto, atsakyti į visus hipotetinius ar su jo kompetencija nesusijusius klausimus.

Skundas atmestinas

Byloje ginčas kilo dėl Skundžiamo rašto teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad žemės sklypas, kadastro Nr. (duomenys neskelbtini), esantis (duomenys neskelbtini), Leipalingio sen., Druskininkų sav., nuosavybės teise priklauso pareiškėjui (duomenys neskelbtini).

Pareiškėjas 2025-12-22 Dzūkijos-Suvalkijos saugomų teritorijų direkcijai pateikė prašymą 1) neprieštarauti pareiškėjo siekiui nuosavybės teise valdomame Žemės sklype, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), atkurti bunkerį, įrengiant priedangą – slėptuvę su laikina stogine lauke; 2) kompetencijos ribose inicijuoti sprendimą dėl pareiškėjo sklypo, kadastro Nr. (duomenys neskelbtini), esančio (duomenys neskelbtini), Leipalingio sen., Druskininkų sav., priskyrimo (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, o ne (duomenys neskelbtini) upelio slėnio hidrografiniam draustiniui.

2026-01-16 Direkcija pareiškėjui pateikė atsakymą Nr. SD-118, kuriame nurodė, kad Direkcija neturi įgaliojimų komentuoti ar aiškinti teisės aktus, daryti įtakos kitų institucijų priimtiems sprendimams ar juos keisti; kad vadovaujantis STVK duomenimis dalis Žemės sklypo yra valstybiniame (duomenys neskelbtini) hidrografiniame draustinyje ir faktiškai visas žemės sklypas yra „Natura 2000“ teritorijoje (BAST „(duomenys neskelbtini) upė II“); kad teisės aktai ir planavimo dokumentai statinių statybos galimybių Žemės sklype nenumato.

Skundžiamame rašte rėmėsi: STĮ 9 straipsnio 3 punktu, kur nurodoma, kad gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose leidžiama statyba, kuri neprieštarauja teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams, įstatymams, saugomų teritorijų nuostatoms ir nurodė, kad Draustinio planavimo dokumentuose pareiškėjo Žemės sklypo dalyje, patenkančioje į Draustinį, nėra numatyta statinių/pastatų (bunkerių ir (ar) priedangų-slėptuvių) galimybės; Statybos techniniu reglamentu STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-10-27 įsakymu Nr. D1-713, kuriame įtvirtinta, kad slėptuvė, bunkeris yra negyvenamasis pastatas, skirtas specialiesiems tikslams; Lietuvos Respublikos miškų įstatymo nuostatomis, kur nėra įtvirtintos galimybės miško paskirties Žemės sklype statyti pastatus/statinius – bunkerius, priedangas-slėptuves.

Skundžiamame rašte atsakydama dėl galimybės Žemės sklypą priskirti (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, Direkcija nurodė, kad neturi aktualios informacijos dėl teritorijos planų dokumentų koregavimo ar keitimo ir nemato poreikio inicijuoti. Taip pat nurodė, kad Draustinis įsteigtas 1988-02-29 Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1988-02-29 nutarimu Nr. 57; Draustinio ribų planas patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006-06-19 nutarimu Nr. 610 „Dėl (duomenys neskelbtini) hidrografinio draustinio ribų plano patvirtinimo“; Žemės sklypas įregistruotas 2000-07-13 Apskrities viršininko įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) (Žemės sklypo nekilnojamojo turto registro išrašas (Reg. Nr. (duomenys neskelbtini))). Tai reiškia, kad Žemės sklypas įregistruotas jau esant valstybės saugomai teritorijai (Draustiniui) ir savininkas, įgydamas minimą turtą, sutiko su jam taikomomis specialiosiomis žemės naudojimo sąlygomis ir specialiąja sąlyga „Hidrografiniai draustiniai“.

Atsakovė Skundžiamame sprendime taip pat nurodė, kad Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 84 straipsnio 4 dalies 4 punkte yra nustatyta, kad Statybos įstatyme, Teritorijų planavimo įstatyme, Žemės įstatyme arba aplinkos ministro nustatyta tvarka negavus už valstybinio parko apsaugą atsakingos institucijos pritarimo (derinimo) projektui ar numatomai veiklai, draudžiama statyti, rekonstruoti, kapitališkai remontuoti, griauti statinius, keisti pastato (patalpos, patalpų) ar inžinerinio statinio paskirtį, tiesti inžinerinius tinklus. Ši įstatymo nuostata yra taikoma nepriklausomai nuo statinio kategorijos.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Skundžiamu raštu pateiktu atsakymu apskundė jį Komisijai.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas (toliau – STĮ), Statybos techninis reglamentas STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-10-27 įsakymu Nr. D1-713, Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas (toliau – SŽNSĮ), Lietuvos Respublikos miškų įstatymas (toliau – Miškų įstatymas), Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įsakymas (toliau – VAI), Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas (toliau – ABTĮ), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (toliau – Prašymų nagrinėjimo taisyklės) ir kiti teisės aktai.

STĮ 2 straipsnio 7 punkte įtvirtinta, kad draustinis – saugoma teritorija, skirta moksliniu ir pažintiniu požiūriu vertingoms gamtos ir (ar) kultūros paveldo vietovėms, jose esančioms gamtos vertybėms ir (ar) kultūros paveldo objektams ir vietovėms, kraštovaizdžio ir biologinei įvairovei išsaugoti nenutraukiant joje ūkinės veiklos. Hidrografiniai draustiniai įsteigti tipiškiems bei unikaliems hidrografinio tinklo elementų (upių, ežerų, tvenkinių) pavyzdžiams saugoti.

STĮ 5 straipsnio 1 dalį, veiklą valstybės ar savivaldybės įsteigtose ar nustatytose saugomose teritorijose reglamentuoja: 1) šis įstatymas, Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas, Aplinkos apsaugos įstatymas, Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymas, Saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymas, Laukinės gyvūnijos įstatymas, Laukinių augalų ir grybų įstatymas, Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymas, Miškų įstatymas, Žemės įstatymas, Teritorijų planavimo įstatymas, Statybos įstatymas; 2) saugomų teritorijų nuostatai; 3) saugomų teritorijų planavimo, savivaldybės ir vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentai; 4) apsaugos sutartys.

STĮ 9 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad draustiniuose neleidžiama veikla, galinti pakenkti kraštovaizdžiui, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms (juos sunaikinti, sužaloti).

STĮ 9 straipsnio 3 dalyje nurodytas statybos gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose reglamentavimas: Leidžiama statyba, kuri neprieštaruja teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams, įstatymams, saugomų teritorijų nuostatom (1 punktas).

STĮ 22 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad valstybinius draustinius steigia, jų ribas nustato ir keičia Vyriausybė, tvirtindama šių saugomų teritorijų ribų planus, o 8 dalyje nurodyta, kad valstybinių draustinių steigimo kriterijus nustato aplinkos ministras.

STĮ 24 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad buveinių ir paukščių apsaugai svarbias teritorijas nustato aplinkos ministras pagal Vyriausybės nustatytą tvarką. Tokios teritorijos nustatomos patvirtinant jų sąrašą, ribas, Europos Bendrijos svarbos natūralių buveinių ir rūšių geros apsaugos būklės kriterijus ir nurodant apsaugos prioritetus, apsaugos tikslus atsižvelgiant į teritorijos svarbą palaikant ar atkuriant Europos Bendrijos svarbos natūralių buveinių tipų arba Europos Bendrijos svarbos rūšių palankią apsaugos būklę ir užtikrinant „Natura 2000“ tinklo vientisumą, taip pat atsižvelgiant į toms vietovėms gresiantį degradavimą ar sunaikinimą.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2022-07-15 įsakymu Nr. D1-232 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2009-04-22 įsakymo Nr. D1-210 „Dėl Vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų atrankos kriterijus, sąrašo, skirtą pateikti Europos Komisijai, patvirtinimo pakeitimo“ paskelbtos aptariamoms vietovės ribos ir vietovėje saugomų vertybių ribos.

Buveinių apsaugai svarbių teritorijų sąrašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2018-04-19 įsakymu Nr. D1-317 „Dėl buveinių apsaugai svarbių teritorijų nustatymo“, t. y. vietovėje saugoma 9010 Vakarų taiga, 9080 Pelkėti lapuočių miškai, 91E0 Aliuviniai miškai.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006-06-19 nutarimu Nr. 610 „Dėl (duomenys neskelbtini) hidrografinio draustinio ribų plano patvirtinimo“ patvirtintas Draustinio ribų planas.

SŽNSĮ 84 straipsnio 4 dalies 4 punkte yra nustatyta, kad valstybiniuose parkuose, Statybos įstatyme, Teritorijų planavimo įstatyme, Žemės įstatyme arba aplinkos ministro nustatyta tvarka negavus už valstybinio parko apsaugą atsakingos institucijos pritarimo (derinimo) projektui ar numatomai veiklai, draudžiama statyti, rekonstruoti, kapitališkai remontuoti, griauti statinius, keisti

pastato (patalpos, patalpų) ar inžinerinio statinio paskirtį, tiesti inžinerinius tinklus. Ši įstatymo nuostata yra taikoma nepriklausomai nuo statinio kategorijos.

SŽNSĮ 95 straipsnio nuostatose nurodytos specialiosios žemės naudojimo sąlygos miško žemėje. Miško žemėje draudžiama: statyti statinius ir (ar) įrenginius, tiesti inžinerinius tinklus, išskyrus inžinerinius tinklus, įskaitant laikomus kilnojamaisiais daiktais, dviračių ir pėsčiųjų takus siaurose – iki 10 metrų pločio, įskaitant inžinerinių tinklų apsaugos zonų plotį, – žemės juostose ir miško infrastruktūrai priskiriamus statinius ir (ar) įrenginius (1 punktas).

Miškų įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad miško žemė – apaugęs mišku (medynai) ir neapaugęs mišku (kirtavietės, žuvę medynai, miško aikštės, medelynai, daigynai, miško sėklinės plantacijos ir žaliaviniai krūmynai bei plantacijos) plotas. Miško žemei taip pat priskiriami tame pačiame plote esantys miško keliai, kvartalų, technologinės ir priešgaisrinės linijos, medienos sandėlių bei kitų su mišku susijusių įrenginių užimti plotai, poilsio aikštelės, žvėrių pašarų aikštelės, taip pat žemė, skirta miškui įveisti.

Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad miško žemę galima paversti kitomis naudmenomis tik išimtiniais atvejais, Vyriausybės nustatyta tvarka derinant valstybės, miško savininko ir visuomenės interesus.

Statybos techniniame reglamente STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-10-27 įsakymu Nr. D1-713, įtvirtinta, kad slėptuvė, bunkeris yra negyvenamasis pastatas, skirtas specialiesiems tikslams.

Byloje nėra ginčo, kad dalis pareiškėjo nuosavybės teise valdomo miško žemės sklypo yra valstybiniame (duomenys neskelbtini) hidrografiniame draustinyje, o visas Žemės sklypas patenka į Europos ekologinio tinklo „Natura 2000“ buveinių apsaugai svarbią teritoriją (toliau – BAST „(duomenys neskelbtini) upė II“) tai patvirtina byloje esantys įrodymai. „Natura 2000“ teritorijų ribos nurodytos Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastre.

BAST ribos ir vietovėje saugomų vertybių ribos paskelbtos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2022-07-15 įsakymu Nr. D1-232 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2009-04-22 įsakymo Nr. D1-210 „Dėl Vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų atrankos kriterijus, sąrašo, skirtą pateikti Europos Komisijai, patvirtinimo“ pakeitimo”.

Komisija pažymi, kad Komisijoje nagrinėjamos bylos ribas apibrėžia suinteresuoto asmens kreipimasis dėl tam tikro sprendimo priėmimo ir viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas ar atlikti veiksmai. Komisija sprendžia dėl administracinių sprendimų ar veiksmų teisėtumo atsižvelgdama į tai, koks prašymas buvo paduotas institucijai ir kokią sprendimą turėjo teisę priimti institucija nagrinėdama jai paduotą prašymą, ar priimtas sprendimas atitinka aukštesnės galios teisės aktus, ar šis sprendimas priimtas surinkus pakankamai faktinių duomenų, ar nagrinėjant klausimą nebuvo pažeistos procedūrinės taisyklės, o kartu ir besikreipiančio asmens teisės.

Pareiškėjas, pasisakydamas dėl Skundžiamo rašto neteisėtumo iš esmės argumentuoja tuo, kad Direkcija neatsakė į pareiškėjo klausimus, nenurodė, kokios konkrečiai ir kada vertybės nustatytos pareiškėjo sklype, kodėl saugomas pareiškėjo sklypas (duomenys neskelbtini) ežero slėnyje ir, kad Direkcija pažeidė VAĮ 8 ir 3 straipsniuose įtvirtintas nuostatas.

Pareiškėjas 2025-12-22 prašyme Direkcijai buvo suformulavęs reikalavimus: „*Prašau įvertinti aukščiau pateiktus faktus ir paaiškinimus ir: 1) neprieštarauti mano siekiui nuosavybės teise valdomame sklype, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), atkurti bunkerį, įrengiant priedangą – slėptuvę su laikina stogine lauke; 2) kompetencijos ribose inicijuoti sprendimą dėl mano sklypo, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), esančio (duomenys neskelbtini) Leipalingio sen. Druskininkų sav., priskyrimo (duomenys neskelbtini) ežerio slėniui, o ne (duomenys neskelbtini) upelio slėnio hidrografiniam draustiniui.*”

Pažymėtina, kad atsakovė, pagal vykdomų funkcijų apimtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje privalo vadovautis taip pat ir VAĮ nuostatomis. VAĮ 10 straipsnio 5 dalis nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta: administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; administracinio sprendimo data; administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos;

administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai; administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos; taip pat turi būti nurodyti administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

VAĮ 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 str. 12 d.). Administracinis sprendimas – teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (VAĮ 2 str. 5 d.). VAĮ 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodymas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį. Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos 8 straipsnį, reglamentuojantį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2010-11-15 sprendimą administracinėje byloje Nr. A556-15/2010). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (žr., pvz., LVAT 2013-11-21 nutartį administracinėje byloje Nr. A502-2124/2013).

Prašymų nagrinėjimo taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 str. nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Prašymų nagrinėjimo taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Nesutiktina su atsakovės teiginiu atsiliepiame, kad pareiškėjo skundas paduotas praleidus terminą, kadangi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje numatyta, jog atsisakęs priimti skundą (prašymą) nagrinėti ar nustatęs pareiškėjui 14 dienų terminą skundo (prašymo) trūkumams pašalinti, Lietuvos administracinių ginčų komisijos pirmininkas (komisijos pirmininko pavaduotojas teritoriniame padalinyje) ar komisijos pirmininko (komisijos pirmininko pavaduotojo teritoriniame padalinyje)

paskirtas kitas administracinių ginčų komisijos narys surašo motyvuotą sprendimą. Jeigu pareiškėjas per šioje dalyje nurodytą terminą pašalina skundo (prašymo) trūkumus, laikoma, kad skundas (prašymas) paduotas pirminio jo pateikimo administracinių ginčų komisijai dieną. Šiuo atveju konstatuotina, kad pareiškėjo patikslintas skundas buvo pateiktas per Komisijos pirmininko pavaduotojos teritoriniame padalinyje nustatytą 14 dienų terminą skundo trūkumams pašalinti, todėl laikytina, kad skundas paduotas pirminio jo pateikimo Komisijai dieną (2026-02-17), t. y. nepraleidus vieno mėnesio termino, nustatyto šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje.

Kaip minėta, Skundžiamu raštu dėl pirmojo reikalavimo „*neprieštarauti mano siekiui nuosavybės teise valdomame sklype, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), atkurti bunkerį, įrengiant priedangą – slėptuvę su laikina stogine lauke*“ pareiškėjas informuotas, kad vadovaujantis STVK duomenimis dalis Žemės sklypo yra valstybiniame (duomenys neskelbtini) hidrografiniame draustinyje ir kad faktiškai visas Žemės sklypas patenka į Europos ekologinio tinklo „Natura 2000“ buveinių apsaugai svarbią teritoriją (toliau – BAST „(duomenys neskelbtini) upė II“); BAST ir gamtinių buveinių ribomis pareiškėjo žemės sklype yra išskirtos saugomos buveinės – 9010 Vakarų taiga, 9080 Pelkėti lapuočių miškai, 91E0 Aliuviniai miškai (Buveinių ribos pažymėtos pridedame išraše iš Valstybės saugomų teritorijų kadastro, iš kurio matyti, kad BAST yra beveik visame Žemės sklype); kad teisės aktai ir planavimo dokumentai statinių statybos galimybių Žemės sklype nenumato bei nurodytas teisinis reglamentavimas, jog pagal STĮ 9 straipsnio 3 punktą, gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose leidžiama statyba, kuri neprieštarauja teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams, įstatymams, saugomų teritorijų nuostatams; kad Draustinio planavimo dokumentuose pareiškėjo Žemės sklypo dalyje, patenkančioje į Draustinį, nėra numatyta statinių/pastatų (bunkerių ir (ar) priedangų-slėptuvių) galimybė; kad remiantis Statybos techniniu reglamentu STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, slėptuvė, bunkeris yra negyvenamasis pastatas, skirtas specialiesiems tikslams; kad remiantis Miškų įstatymo nuostatomis, nėra įtvirtintos galimybės miško paskirties Žemės sklype statyti pastatus/statinius – bunkerius, priedangas-slėptuves.

Atsižvelgiant į nurodytą, Komisija atmeta kaip nepagrįstą, esminį skundo teiginį, kad Skundžiamame rašte nėra nurodytas aiškus faktinis pagrindas, t. y., kad Skundžiamas raštas neinformatyvus, neatsako į pareiškėjo klausimus, nenurodo, kokios konkrečiai vertybės nustatytos pareiškėjo sklype, kodėl saugomas pareiškėjo sklypas (duomenys neskelbtini) ežero slėnyje, kadangi Skundžiamo rašto turinyje šiuo klausimu yra aiškiai pasisakyta, nurodant teisės aktų nuostatas, t. y. išsamiai paaiškinta, kuo remiantis atsisakyta tenkinti pareiškėjo prašymą. Tokios išvados pagrįstumo nepaneigia pareiškėjo skunde plačiai dėstomi bendro pobūdžio argumentai, susiję su galimu tam tikrų viešojo administravimo principų pažeidimu.

Skundžiamu raštu dėl antrojo reikalavimo „*kompetencijos ribose inicijuoti sprendimą dėl mano sklypo, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), esančio (duomenys neskelbtini) Leipalingio sen. Druskininkų sav., priskyrimo (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, o ne (duomenys neskelbtini) upelio slėnio hidrografiniam draustiniui*.“ Direkcija pareiškėjui paaiškino, kad neturi įgaliojimų komentuoti ar aiškinti teisės aktus, daryti įtakos kitų institucijų priimtiems sprendimams ar juos keisti. Atsakydama dėl galimybės Žemės sklypą priskirti (duomenys neskelbtini) ežero slėniui, Direkcija nurodė, kad neturi aktualios informacijos dėl teritorijos planų dokumentų koregavimo ar keitimo ir nemato poreikio inicijuoti. Taip pat nurodė, kad Draustinis įsteigtas 1988-02-29 Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1988-02-29 nutarimu Nr. 57; Draustinio ribų planas patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006-06-19 nutarimu Nr. 610 „Dėl (duomenys neskelbtini) hidrografinio draustinio ribų plano patvirtinimo“; Žemės sklypas įregistruotas 2000-07-13 Apskrities viršininko įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) (Žemės sklypo nekilnojamojo turto registro išrašas (Reg. Nr. (duomenys neskelbtini))). Tai reiškia, kad Žemės sklypas įregistruotas jau esant valstybės saugomai teritorijai (Draustiniui) ir savininkas, įgydamas minimą turtą, sutiko su jam taikomomis specialiosiomis žemės naudojimo sąlygomis ir specialiąja sąlyga „Hidrografiniai draustiniai“.

Atsakovė Skundžiamame rašte taip pat nurodė, kad SZNSĮ 84 straipsnio 4 dalies 4 punkte yra nustatyta, kad Statybos įstatyme, Teritorijų planavimo įstatyme, Žemės įstatyme arba aplinkos ministro nustatyta tvarka negavus už valstybinio parko apsaugą atsakingos institucijos pritarimo

(derinimo) projektui ar numatomi veiksmai, draudžiama statyti, rekonstruoti, kapitališkai remontuoti, griauti statinius, keisti pastato (patalpos, patalpų) ar inžinerinio statinio paskirtį, tiesti inžinerinius tinklus ir, kad ši įstatymo nuostata yra taikoma nepriklausomai nuo statinio kategorijos.

Vadovaujantis pirmiau nurodytų teisės aktų nuostatomis konstatuotina, kad statyti statinius miško žemėje draudžiama. Statyti statinius miško žemėje galima tik Miškų įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais ir tik teisės aktų nustatyta tvarka pavertus miško žemę kitomis naudmenomis.

Pagal aktualų teisinį reglamentavimą Direkcija, nagrinėdama asmenų prašymus bei skundus, gali veikti tik pagal teisės aktais nustatytą kompetenciją. LVAT savo praktikoje ne kartą yra pabrėžęs būtinybę viešojo administravimo subjektams laikytis įstatymų viršenybės principo, nurodydamas, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu, veikla vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, o bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją, pripažįstami neteisėtais (žr., pvz., LVAT 2015-02-03 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-213-552/2015). LVAT 2016-09-26 nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-2741-575/2016 pabrėžė, kad viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgaliojimus, kurie jiems suteikti konkrečiomis teisės aktų normomis ir svarbu, kad institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai. Asmenys, atlikdami atitinkamus veiksmus ir siekdami tam tikrų veiksmų įgyvendinimo, viliasi, kad įgalios valdžios institucijos veiks įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka, kad tinkamai bus vykdomos teisės aktuose numatytos procedūros. Viešojo administravimo subjektas turi tik tuos įgalinimus, kurie jam yra konkrečiai suteikti, plečiamas kompetencijos ribų aiškinimas yra negalimas.

Įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes bei ginčui aktualų teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad Direkcija, nagrinėdama pareiškėjo prašymą, jo nuosavybės teise valdomame Žemės sklype atkurti bunkerį, įrengiant priedangą – slėptuvę su laikina stogine lauke ir priimdama Skundžiamą sprendimą (šiuo atveju – raštą), vadovavosi galiojančių teisės aktų nuostatomis. Tai, jog pareiškėjo tiesiog netenkina gauta informacija, nereiškia, kad atsakovė neveikė taip, kaip pagal teisės aktų nustatytą tvarką turėjo veikti. Komisija tinkamai ir pagrįstais laiko Skundžiamame rašte nurodytus motyvus ir pateiktus argumentus dėl pareiškėjo prašymo nagrinėjimo metu nustatytų aplinkybių. LVAT yra pažymėjęs, kad teismas (tame tarpe ir Komisija) neprivalo pasisakyti dėl kiekvieno byloje pateikto argumento, o vertindamas įrodymus gali daryti jais pagrįstas apibendrinančias motyvuotas išvadas (žr., pvz., LVAT 2011-09-12 nutartį administracinėje byloje Nr. A146-2685/2011).

Nagrinėjamu atveju sprendžiant dėl Skundžiamo rašto atitikties VAI 10 straipsnyje numatytiems administraciniam sprendimui keliamiems reikalavimams, įvertinus aktualų teisinį reglamentavimą bei paties Skundžiamo rašto turinį, darytina išvada, kad Skundžiamas raštas pagrįstas objektyviais duomenimis, jame nurodytas faktinis pagrindas, teisinis reglamentavimas, jame aiškiai ir suprantamai nurodytos aplinkybės ir motyvai, kuriais vadovaujantis atsisakyta tenkinti pareiškėjo prašymą, detalai nurodyta jo apskundimo tvarka. Remiantis tuo, nenustatyta, kad priimant administracinį aktą (šiuo atveju – Skundžiamą raštą) buvo nesilaikyta VAI 10 straipsnyje suformuluotų bendrųjų aiškumo, teisėtumo, pagrįstumo bei motyvuotumo reikalavimų keliamų administraciniam aktui ir šie reikalavimai iš esmės nebuvo pažeisti.

LVAT laikosi nuostatos, kad tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAI 10 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus, ar nebuvo atimta galimybė pareiškėjui suprasti bei apsibrėžti bylos nagrinėjimo ribas, o teismui visapusiškai bei objektyviai išnagrinėti ginčą (žr., pvz., LVAT 2023-02-22 sprendimą administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023).

LVAT ne kartą akcentavo, kad esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (žr., pvz., 2015-02-18 nutartį administracinėje byloje Nr. A398-

442/2015; 2012-07-20 nutartį administracinėje byloje Nr. A520-2294/2012; 2012-08-03 nutartį administracinėje byloje Nr. A444-2366/2012 ir kt.). Šiuo atveju iš Skundžiamo rašto turinio matyti, kad esminė informacija, teisinis pagrindimas, atsakymo esmė ir apimtis pareiškėjui buvo atskleista pakankamai išsamiai ir aiškiai.

Atsižvelgus į faktines ginčo aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Komisija daro išvadą, kad pareiškėjas skunde Komisijai nenurodė nei vieno individualaus administracinio akto panaikinimo pagrindo pagal ABTĮ 91 straipsnio 1 dalį. Individualus administracinis aktas (šiuo atveju – Skundžiamas raštas) priimtas Direkcijai teisės aktais suteiktos kompetencijos ribose, yra motyvuotas ir pagrįstas objektyviais duomenimis, faktinėmis aplinkybėmis, konkrečiomis teisės aktų nuostatomis (atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimus), motyvai yra aiškūs ir pakankami, leidžiantys pareiškėjui suvokti esmines priežastis, lėmusias tokio individualaus administracinio akto priėmimą, Skundžiamame rašte nurodyta tinkama apskundimo tvarka, byloje nėra duomenų, kad Skundžiamą raštą pasirašė netinkamas subjektas, todėl Komisija sprendžia kad naikinti Skundžiamą raštą pareiškėjo nurodytais argumentais ir motyvais nėra teisinio pagrindo.

Dėl pareiškėjo skundo išvestinių reikalavimų – įpareigojimo Direkcijai atlikti prašomus veiksmus, Komisija pažymi, kad netenkinus pareiškėjo pagrindinio reikalavimo dėl Skundžiamo rašto panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio reikalavimo dėl įpareigojimo atlikti prašomus veiksmus. Taigi, pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Bylos šalys dokumentuose išdėstė daugiau argumentų, tačiau, Komisijos vertinimu, jie nėra esminiai sprendžiant šią administracinę bylą ir niekaip nekeičia šiame sprendime padarytos išvados, todėl Komisija dėl jų nepasisako.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė

Beata Labutytė